

Justitsministeren: Jeg maa paa det Indstændigste og meest Indtrængende anmode det ærede Thing om ikke at vedtage det Forslag, der under Nr. 1 paa Endringsforslagslisten er stillet af den ærede Folkethingmand, der nu havde Ordet. Jeg erkjender vel, at en Begyndelsesgage paa 2400 Rd. kan i mange Forhold være en tilstrækkelig Gage, men for Embedsmænd, der som de her omhandlede allerede ere i en fremrykket Alder og indtage en saa anseelig Stilling i Samfundet, kan jeg ikke erkjende en saadan Gage som tilstrækkelig. Og det er Tilfældet med Assessorerne i Høiesteret, at de have indtaget, indtage og bestandig ville indtage en anseelig Stilling i Samfundet, og det er ligeledes vist, at de aldrig ville indtræde i denne Stilling uden i en mere fremrykket Alder. Efter de Erfaringer, der nu have, ere de Mænd, der ansættes som Høiesterets-Assessorer, i Reglen allerede i en Alder af 50 Aar og derover; i en Arrække fra 1839 have de Mænd, der ere blevne beskikkede som Høiesterets-Assessorer, paa en enkelt Undtagelse nær, været 50 Aar, og denne Enkelte var dog paa det Nærmeste 50 Aar. Mænd i denne Alder ere i Almindelighed Familielførgere, og som oftest befinder deres Familie sig paa det Stadium i Familielivet, hvor Familien koster meest at underholde. Jeg skulde saaledes holde for, at en Gage af 2400 Rd. vil være for lav. Men hvis dette Endringsforslag vedtages, vil der ogsaa fremkomme forskellige Besynderligheder. Den nuværende Begyndelsesgage for Høiesterets-Assessorerne er nemlig 2400 Rd., saaledes som den blev normeret i Slutningen af 1847. Denne Gage blev allerede dengang ikke anset for nogen betydelig eller for høj Gage; men Forholdene have siden den Tid forandret sig meget, da saavel Huusleien som Priserne paa Livsfornödenhederne ere stegne i en overordentlig Grad. Dette er ogsaa Noget, som er erkjendt saavel af Rigsdagen som af Regjeringen, idet flere af de Embedsmænd, som samtidigt med Høiesteret fik deres Gager normerede, have faaet dem forhøiede. Jeg skal saaledes kun henvise til de Embedsmænd, der fortære under Justitsministeriet — ved Lov af 3die Marts 1854 og af 10de Marts 1855 ere Gagerne blevne forhøiede

saavel for Embedsmændene under Domstolene, som for Medlemmerne af Dverretterne i Kongeriget — men det vilde dog være høist besynderligt, om der, naar der saaledes har været Grund til at forhøie Gagerne for andre Embedsmænd, som bleve normerede paa samme Tid som Gagerne i Høiesteret, da ikke ogsaa skulde være Anledning til at forhøie Høiesterets-Assessorernes Gage paa en Tid, da Pengene ikke nær have det Forslag, som de dengang havde. Ved at nævne Gageforhøielsen for Dverretternes Medlemmer bringes jeg til at omtale en anden Besynderlighed, som vilde fremkomme ved Forslagets Vedtagelse, nemlig den, at Begyndelsesgagen for Høiesteretsassessorerne da ikke vilde blive højere end den Gage, som de ældste Assessorer i Dverretterne have, men det vilde dog være ganske anomalt og stridende imod de Grundsætninger, der løvrigt følges ved Embedsmænds Gagering, at den anseeligere og mere ansvarsfulde Embedsstilling ikke skulde være bedre gageret end den mindre anseelige og mindre ansvarsfulde. Jeg troer, det er en almindelig anerkjendt Sætning, at den anseeligere og mere ansvarsfulde Embedsstilling maa være bedre gageret end den mindre anseelige og mindre ansvarsfulde. Det er vel yttret, at en saadan Forandring i Loven som den, der tilføjtes ved Endringsforslaget, kunde være i selve Regjeringens Interesse, idet Regjeringen ved en saadan Ordning vilde undgaae det Tryk, hvorfor den ellers vilde kunne være udsat, naar Begyndelsesgagen for Høiesterets-Assessorerne var ansat væsentlig højere end Gagerne for de ældste Assessorer i Dverretterne, idet man har meent, at naar Gagerne vare normerede saaledes, vilde der blive en Higen efter at faae disse bedre gagerede Poster, en Higen, som Regjeringen vanskelig vilde kunne undlade at lade sig paavirke af. Jeg troer imidlertid, at enten Sagen ordnes saaledes eller ikke, vil der altid blive Tryk tilstede for Regjeringen ved Besættelsen af Embederne. Jeg troer imidlertid, at de Besættelser, som i den senere Tid have fundet Sted, saavel af Posterne i Høiesteret, som af flere Poster i Retterne, ville vise, at Regjeringen godt kan udholde et saadant Tryk, og det Tryk, som jeg saaledes har kunnet bære, er jeg overbevist om, at mine Efter-